

затова и строшилъ гуслѣ-тѣ о главѣ-тѣ на Линуса, кой-то паднѣлъ мрѣтѣвъ подѣ удара.

Дванадесять Херкулесови подвижи.

Да видимъ сега кои бѣхѣ подвижи-ти изврѣшени отѣ Херкулеса доклѣ былѣ подѣ Еврисѣевы-ты заповѣды. Единѣ люте лѣвъ опустошявалѣ горѣ Немеѣ; Херкулесѣ ся спустилъ вѣзѣ него: напусто звѣрѣ-тѣ бѣвалѣ выхрушкы отѣ пламѣкѣ и димѣ, Херкулесѣ го сграбилѣ съ ягкы-ты си рѣцѣ, повалилъ го на земѣ-тѣ, ударилѣ го съ кривака си, едно страшно орѣжіе направено отѣ стѣбло-то на едно дѣрво, и му одралѣ кожѣ-тѣ, коѣ-то послѣ носилѣ на грѣба си като знаменіе на побѣдѣ-тѣ си.

У Лерненскы-ты бѣлата отѣ много врѣмя живѣла една хыдра (ламя) съ седѣмѣ главы, чюдовище родено отѣ Тифона и отѣ Екиднѣ. Една глава, ако ѣ ся отсѣчяше, веднага израствала друга по-страшна. Херкулесѣ отсѣкълѣ и повалилъ и седѣмѣ-тѣ съ единѣ ударѣ, и чюдовище-то быде побѣдено. Херкулесѣ натопилѣ и калилѣ си стрѣлы-ты вѣ Хыдринѣ-тѣ крѣвѣ, и тая утрова направила смѣртоносни всичкы раны, направлены отѣ стрѣлы-ты му. Една кошута съ златны рокове, съ мѣдны крака, была избѣгнѣла отѣ всичкы усилія и хытѣрости на ловцы-ты по Аркадїѣ; до толкова бѣзѣо тя тичяла; Херкулесѣ ѣ застигнѣлъ, свѣрзалѣ ѣ живѣ и ѣ донесѣлъ Еврисѣею. Еримантскы глыкѣ патилѣ сѣще-то. Еврисѣей кога видѣлъ тоя звѣрѣ отѣ страхѣ ся скрылъ вѣ единѣ мѣднѣ кацѣ. Стифалеско-то Езеро у Аркадїѣ, было прибѣжище на едны хыщны птицы, кои-то самѣ Марсѣ пустилъ на бой. Главы-ты имѣ, крыла та имѣ и клюнове-ты имѣ были желѣзни; ногтїе-ти